

[Alfred Bøgh.]

betale mere for disse, fordi man her i landet forhøjer grundbeskatningen. I alle andre lande forsøger man at lette forholdene for landbruget. Jeg tror, at det er en meget kortsynet politik, at man her gennem højere grundbeskatning øger vanskelighederne. Jeg tror, at hele landets befolkning må være dybt interesseret i, at vi har en stor og konkurrencedygtig landbrugseksport. Man må heller ikke glemme, at vi allerede har en høj ejendomsbeskatning til stat, amt og kommune, en beskatning, der endda stiger foruroligende år efter år. I 1938—39 var den gennemsnitlige sogne- og amtskommunale grundskyldpromille i landkommunerne 17,7; i 1953—54 var den steget til 41,7, og denne stigning fortsætter stadig. Der ville være al mulig grund til at forsøge at formindske disse skatter fremfor at øge dem; jeg tror, det ville være til gavn for alle samfundsklasser. Tinget har et forslag til behandling angående omlægning af amtsbeskatningen, og jeg tror, det ville være mere rimeligt, at vi beskæftigede os med det fremfor med de i dag foreliggende forslag.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om regeringsforslagets afsnit III vedrørende forskelsværdien og bygningsværdien. Der foreslås her en fiksering af de nuværende ansættelser og derefter bortfald ved en aftrapning i en årrække, og vi er villige til at forhandle herom. Vi er klar over, at bestemmelsen kan få konsekvenser vedrørende spørgsmålet om den samme skatteform til amt og kommune.

En forudsætning for vor medvirken er, at der ikke herved sker en byrdefordeling, der fører skatterne i modsat udvikling, bort fra bysamfundene ud i landdistrikterne. Den strukturændring i vort samfund, der er sket, og som stadig forstærkes i retning af, at vi mere og mere går over fra et bondesamfund til et industri- og bysamfund, burde man tage konsekvensen af og lette de mere og mere urimelige ejendomsskatter, der skaber voksende vanskeligheder for det landbrug, som trods den ændrede befolk-

ningsfordeling dog stadig hjemfører det største beløb i fremmed valuta.

Til behandling foreligger også retsforbundets forslag om jordrente til staten. Jeg skal ikke ofre det ret mange bemærkninger. Jeg betragter det som et mat spøgelse, der viser sig for sidste gang i dag. Retsforbundets teorier om fuld jordrente er urealisable og bliver det mere og mere, jo mere kompliceret og udviklet samfundet bliver. Min begrundelse har jeg anført i det foregående. Forslaget adskiller sig fra regeringsforslaget derved, at det foreslår at give erstatning for de inddragne jordværdier. Dette sker ved ganske enkelt og ligetil at tage pengene fra formueejerne: 1 pct. årlig af alle formuer i 25 år. Hvor simpelt og ligetil! Hvilke konsekvenser dette vil få for opsparing og investering, forsøger man ikke at gøre rede for. Jeg anser det for spild af tid at gå nærmere ind på dette forslag. Det ville være til ubodelig skade for landet, hvis det blev gennemført. Det må da vist også være fremset af agitatoriske grunde, selvom jeg ikke tror, at retsforbundet vil opnå forøget tilslutning på dette grundlag.

Jeg vil til slut sammenfatte og gentage vort partis mening om regeringsforslaget. Jeg anser det for at være et nyt led i regeringens inflationsfremmende politik. Det er netop oplyst, at værdifaste obligationer ikke kan udstedes, fordi pengeværdien stadig mindskes. Vi anser det for farligt og urimeligt, om der ved en sådan lov vederlagsfrit konfiskeres en andel af Danmarks jord, en andel, der vil blive større og større i takt med formindskelsen af pengeværdien. Vi forudsæ, at det næste skridt vil blive konfiskation af andre værdier. Vi anser dette forslag for at være et forslag, der vil pålægge vort hovedeksporterhverv urimelige byrder, og vi mener, at dette vil få skadelige følger for hele vort samfund. Vi anser det for et forslag, der ad skattevejen vil bringe os endnu dybere ind i den socialisering af samfundet, hvis skadelige virkninger mere og mere viser sig.

Vi vil gå imod lovforslaget med al vor